

Η ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ Θεομητορική ἑορτή τῆς Κοιμήσεως ἀπετέλεσε τήν κορωνίδα τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Δεκαπενταυγούστου πρός τιμὴν τῆς Θεοτόκου εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Διὰ τήν ἑορτήν ταύτην ἐτελέσθη Πανηγυρικός Ἑσπερινός τό ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς εἰς τό Θεομητορικόν Μνῆμα, χοροστατοῦντος τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Τήν πρωΐαν τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, Σαββάτου, 18^{ης} /28^{ης} Αὐγούστου 2010, προσῆλθεν ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος εἰς Γεθσημανῆν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά συνοδείας.

Κατόπιν τῆς ἐπίσημου προὔπαντήσεως εἰς τήν αὐλήν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὁ Μακαριώτατος ἐνδεδυμένος μανδύαν, εἰσώδευσεν εἰς τόν ἱερόν ναόν καί προεξῆρξε τοῦ ὄρθρου μετ' ἄρτοκλασίας καί τῆς θ. Λειτουργίας.

Συλλειτουργοί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιερεῖς ἦσαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ παρεπιδημῶν Μητροπολίτης Δράμας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Παῦλος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καί Ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου κ. Μεθόδιος καί πλειάς ἱερέων Ἀγιοταφίτων, ἀλλά καί ἄλλων ἐκ τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Ρουμανίας, Σερβίας κ.ἄ.

Ἀθρόα ὑπῆρξε ἡ συμμετοχή εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος, ἐκφράζοντος τήν εὐλάβειαν καί τήν τιμὴν αὐτοῦ πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Τό Ἐκκλησίασμα τοῦτο ἦτο πολυεθνικόν μέν ἐξ ἐπόψεως καταγωγῆς, Ἑλληνικῆς, Ρωσικῆς, Ρουμανικῆς, Σερβικῆς, Πολωνικῆς καί εἴ τινος ἄλλης ὁμόφωνον, ὅμως εἰς τήν πίστιν αὐτοῦ τήν Ὀρθόδοξον, τῆς Ὀρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Τήν τελείαν εἰς λόγον καί μέλος ὑμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας, τήν θεολογοῦσαν περί τοῦ προσώπου, τοῦ ἔργου καί ἰδία περί τῆς μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐσχολίασε εἰς τό κήρυγμα Αὐτοῦ εἰς τό Κοινωνικόν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὡς ἔπεται:

«Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα καί τῶν Χερουβείμ ἐνδοξοτέρα καί πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί σήμερον τήν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καί σὺν αὐτῇ πληροῦται τά σύμπαντα χαρᾶς καί ἡμῖν δωρεῖται τό μέγα ἔλεος».

«Μέ αὐτούς τούς λόγους, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί, περιγράφει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας τό ὄντως μέγα καί παράδοξον γεγονός τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας».

«Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός λέγων, «ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς», δηλαδή ἡ μητέρα τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, «ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλιμαξὶ πρὸς οὐρανὸν ὁ τάφος γίνεται».

«Σήμερον ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔχομεν τὴν μεγάλην αὐτὴν εὐλογίαν νὰ εὐρισκώμεθα ὡς ἄλλοι ἀπόστολοι συναθροισθέντες ἐνθάδε, ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἐνώπιον τοῦ κενοῦ, τοῦ ἄδειου μνήματος καὶ τοῦ τάφου ποῦ κηρύττουν τὴν ταφήν, τὸν φυσικὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς μετάστασιν τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας».

«Ἐχομεν τὴν μεγάλην εὐλογίαν, ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ συμμετέχωμεν ἐορτίως καὶ πανηγυρικῶς καὶ εὐχαριστιακῶς εἰς τὸ σωτηριῶδες γεγονός τῆς ἀναμνήσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου καὶ Μητέρας τοῦ θεοῦ. «Ἦρθη τό σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δέ ἡμῖν ἡ εὐλογία σοῦ Παρθένε ἀγνή», ψάλλει ὁ ὑμνωδός».

«Ἡ εὐλογία δέ τῆς Παρθένου ἀγνῆς Μαρίας, ἡ ὁποία παραμένει εἰς ἡμᾶς δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων αὐτῆς σωματωθέντα θεὸν Λόγον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πίστεως ἡμῶν».

«Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας, δηλονότι τῆς ἀμωμήτου Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἀναδεικνύεται μόνιμος καὶ ἀψευδῆς μάρτυς ἡ ἀειπάρθενος Μαρία οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ ἀπλοῦ λόγου, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρωτίστως διὰ τῆς ἀνεκλαλήτου καὶ ἀνειπώτου ἐμπειρίας τοῦ ἀπ' αἰῶνων κεκρυμμένου μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Καὶ τοῦτο τόσον κατὰ τὴν στιγμήν, ὅτε, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, (Ματθ. 1, 18), ὅταν δηλαδή εὐρέθη ἔγκυος διὰ τῆς δημιουργικῆς ἐπενεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅσον καὶ κατὰ τὸν θάνατον, τὴν κοίμησιν αὐτῆς: «Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα τῇ κυήσει σου, τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ θνήσκεις μόνη Ἄγνή, ζώσασα τούς πάλαι, νενεκρωμένους Ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου».

«Μέ ἄλλα λόγια, λέγει ὁ ὑμνωδός: Σύ Παναγία, Μητέρα τοῦ θεοῦ, ποῦ διέφυγες τούς νόμους τῆς φύσεως κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην σου, τώρα θνήσκεις σύμφωνα μέ τὸν ἀνθρώπινον νόμον (τὸν νόμον τῆς φύσεως). Σύ, ἡ μόνη ἀγνή, ἡ ὁποία ἐζωοποίησας μέ τὸν ζωηφόρον τοκετόν σου αὐτούς, οἱ ὁποῖοι πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῆ ὁ Χριστός ἦσαν νεκροὶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν».

«Σήμερον, ἀγαπητοί μου, εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, σήμερον πανηγυρίζει ἡ γῆ ἅπασα, σήμερον οἱ ἄγγελοι σκιρτῶσιν, σήμερον ἀγαλλιῶνται πάντες οἱ δίκαιοι. Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μᾶς προτρέπει διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ λέγουσα: «Σκιρτήσατε καρδίαι πάντων εὐσεβούντων, ἐν τῇ κοιμήσει τῆς μόνης θεόπαιδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμενοι».

«Ναί, ἀγαπητοί μου, καὶ σήμερον καλούμεθα νὰ ἀνοίξωμεν τὴν καρδίαν μας καὶ ἐναποθέσωμεν διὰ τῆς μετανοίας τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας εἰς τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ καὶ μητέρα ἡμῶν».

«Ὡς πάντων ὑπερτέρα καὶ καθαρωτέρα, τὸν μόλυσμόν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἡ τοῦ θεοῦ συλλαβοῦσα τὸν Ὑπεράγαθον». Ἀμήν».

Πολλοὶ τῶν πιστῶν προσῆλθον εἰς τὸ μυστήριον τῆς θ. Εὐχαριστίας, ἐπισφραγίζοντες οὕτω τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν θεομητορικὴν ἐορτήν.

Μετά τὴν ἀπόλυσιν ἐπηκολούθησεν ἄνοδος εἰς τὸ ἡγουμενεῖον καὶ ἐόρτιος

δεξίωσις ὑπό τοῦ Καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τῆ παρουσία καί τοῦ Ἐκπροσώπου τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος κ. Γεωργίου Πουλέα καί τῆς συζύγου αὐτοῦ κ. Φαίης Πολυζωίδου – Πουλέα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder